

Έλεγε ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης

Τα καημένα τα ζώα θεό έχουν τον άνθρωπο. Όπως εμείς ζητούμε βοήθεια από τον Θεό, **έτσι και αυτά ζητούν βοήθεια από τον άνθρωπο.**

Στο Άγιον Όρος άκουγα για τον Γερο-Θεοφύλακτο από την Σκήτη του Αγίου Βασιλείου ότι είχε μεγάλη φιλία με τα άγρια ζώα. Αυτά διαισθάνονταν την αγάπη του και πήγαιναν στην Καλύβη του, όταν είχαν καμιά ανάγκη. Κάποτε ένα ζαρκάδι που είχε σπάσει το πόδι του πήγε έξω από το Κελλί του και βέλαζε θλιμμένα ο Γέροντας Παΐσιος και το είδε να τεντώνει το σπασμένο του ποδαράκι σαν να του το έδειχνε. Εκείνος του έφερε λίγο παξιμάδι να φάη και πήρε δύο ξυλάκια, με τα οποία του έδεσε σταθερά το πόδι του . Μετά είπε στο ζαρκαδάκι:

- Έρχονται, Γέροντα, ζώα στο Καλύβι σας;
 - Πώς δεν έρχονται! Έρχονται τσακάλια, αγριόχοιροι... Έρχεται πού και πού και μια μικρή αλεπού. Όταν φεύγουν οι γάτες, έρχεται η αλεπουδίτσα. Οι αγριόχοιροι, το καλοκαίρι δεν εμφανίζονται, επειδή φοβούνται τους κυνηγούς · τότε μόνο τα φίδια εμφανίζονται, γιατί τα φοβούνται οι άνθρωποι.
- Έρχονται και πουλιά, κοπάδια, μικρά-μεγάλα . Τους βάζω βρεγμένο παξιμάδι και τρώνε. Το ινδοκάρυδο από τα λουκούμια το κρατώ ξεχωριστά για κάτι πουλιά που φέρνουν την άνοιξη. Τα καημένα κελαηδούν ανοιξιάτικα ακόμη από τον χειμώνα με τα χιόνια. Φέρνουν παρηγοριά δηλαδή. Αυτά πεθαίνουν για το ινδοκάρυδο!

<https://www.ekklisiaonline.gr/eipan/gerontas-paisios-ta-zoa-zitoyn-voitheia-apo-ton-anthropo/>